

РЕШЕНИЕ

№ 5428

гр. С., 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20221110146448 по описа за 2022 година

Производството е образувано е по искова молба с вх. № 179600/29.08.2022 г., предявена от /.../ ЕАД /с предишно търговско наименование,/.../“ ЕАД/ срещу С. Д. А., с която са предявени обективно кумулативно съединени установителни искове по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 8 и чл. 9 ЗЗД, чл. 342 ТЗ и чл. 92 ЗЗД за суми, както следва: 1/ сумата от 281,89 лева /двеста осемдесет и един лева и 89 стотинки/, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А., ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от 62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора; 3/ сумата от 52,93 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Nokia 3.1 Blue, с отстъпка от стандартната цена, съгласно т. 7 от Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А.; 4/ сумата от 62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896752174 от 13.01.2017 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора; 5/

сумата от 69,16 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, с отстъпка от стандартната цена, съгласно раздел II, т. 1 от Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключено между /.../ ЕАД и С. Д. А.; 6/ сумата от 42,54 лева, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.08.2020 г. по Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането; 7/ сумата от 7,09 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането; 8/ сумата от 235,90 лева, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.12.2020 г. по Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането; 9/ сумата от 23,59 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането.

Със заявление вх. № 107797/14.12.2021 г. ищецът е поискал издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу С. Д. А., ЕГН ***** за суми, както следва: 1/ сумата от 281,89 лева /двеста осемдесет и един лева и 89 стотинки/, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 13.01.2017 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А., ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от 62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора; 3/ сумата от 52,93 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Nokia 3.1 Blue, с отстъпка от стандартната цена, съгласно т. 7 от Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А.; 4/ сумата от

62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896752174 от 13.01.2017 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора; 5/ сумата от 69,16 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, с отстъпка от стандартната цена, съгласно раздел II, т. 1 от Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключено между /.../ ЕАД и С. Д. А.; 6/ сумата от 42,54 лева, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.08.2020 г. по Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането; 7/ сумата от 7,09 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането; 8/ сумата от 235,90 лева, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.12.2020 г. по Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането; 9/ сумата от 23,59 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането. На 18.12.2021 г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК. Заповедта е връчена на ответника, като в законоустановения срок същият е депозирал възражение срещу издадената заповед. Ищецът е уведомен за възможността да предяви иск за установяване на вземането си на 10.08.2022 г. Исковата молба е подадена на 29.08.2022 г. / в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК/.

В исковата молба се твърди, че между /.../ ЕАД /с предишно търговско наименование, /.../ "ЕАД" и ответника С. Д. А. са сключени следните договори за предоставяне на услуги – Договор за мобилни услуги от 13.01.2017 г. за ползване на мобилен номер +359896752174, изменен с Допълнително споразумение от 18.01.2019 г. и сключен към него Договор за лизинг от дата 18.01.2019 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold; Договор за мобилни услуги от 21.09.2018 г. за ползване на

мобилен номер +359896290495 и сключен към него Договор за лизинг от дата 21.09.2018 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue.

Ответникът ползвал предоставяните от ищцовото дружество мобилни услуги, но не изпълнил точно своите парични задължения в периода 25.09.2019 г. – 24.01.2020 г., за който период били издадени съответни три броя фактури и един брой кредитно известие. Съгласно договора и Общите условия при незаплащането на фактури за ползване на мобилни услуги в срок, ищцовото дружество имало правото да прекрати едностранно договора. Посочва, че поради неизпълнение на ответника по договорите, ищецът прекратил едностранно сключените между страните договори. Поддържа, че поради неизпълнение на ответника по договорите е обявена предсрочна изискуемост на дължимите лизингови вноски по Договор за лизинг от дата 18.01.2019 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и по Договор за лизинг от дата 21.09.2018 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue. Твърди се, че ответникът не е изпълнил задълженията си, поради което е изпаднал в забава. Поддържа се, че неизпълнението на ответника е породило право за мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на ответника и да му начисли неустойка за предсрочно прекратяване на сключените абонаментни, като: 1/ за предсрочното прекратяване на договорен абонамент от 21.09.2018 г. за мобилен номер +359896290495 са начислени неустойки в общ размер от 115,39 лева, от които 52,93 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Nokia 3.1 Blue, с отстъпка от стандартната цена, съгласно т. 7 от Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А. и от 62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора; 2/ за предсрочното прекратяване на договорен абонамент от 18.01.2019 г. за мобилен номер +359896752174 са начислени неустойки в общ размер от 131,62 лева, от които 69,16 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, с отстъпка от стандартната цена, съгласно раздел II, т. 1 от Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключено между /.../ ЕАД и С. Д. Атанасов и 62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключен между /.../

ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора.

Тъй като ответникът не е изплатил задълженията си по договора, то ищецът подал заявление по чл. 410 ГПК срещу ответника, по което било образувано частно ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, 160 състав, но тъй като длъжникът подал възражение срещу издадената заповед, се предявяват настоящите установителни иски за установяване на съществуване на вземанията посочени по-горе. Претендира се законна лихва и разноски.

В законоустановения срок по чл.131, ал.1 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответника, чрез назначения му в производството особен представител – адвокат Г. М. – САК, с който се оспорват предявените иски. Поддържа се, че от ищеца не са представени доказателства, че услугите, за които са начислени процесните суми са предоставени от ищцовото дружество на ответника. Оспорва се твърдението, че ответницата е била неизправна страна по процесните договори сключени с ищцовото дружество, като се излагат съображения, че неизправна страна по същите правоотношение е било именно ищцовото дружество, поради което и за същото не е възникнало основание за предсрочно прекратяване на съществуващите между страните договорни отношения. Оспорват се исковете за претендирани незаплатени от ответника лизингови вноски по сключените с ищеца Договор за лизинг от дата 18.01.2019 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и за лизинг от дата 21.09.2018 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, като в тази връзка се сочи, че след датата на прекратяване на договорните отношения между страните, не може да се претендират лизингови вноски. Оспорват се и претенциите за неустойки, начислени от ищцовото дружество поради предсрочно прекратяване на сключените абонаментни по вина на ответника, като отново се поддържа, че прекратяването на процесните правоотношения, съществували между страните в производството, не може да се вмени във вина на ответника. Прави се и възражение за нищожност на клаузите от процесните договори и приложимите към тях Общи условия на ищеца, от които последният черпи права да претендира неустойки поради предсрочно прекратяване на сключените абонаментни по вина на ответника.

Моли се за отхвърляне на предявените иски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни установителни искове, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, с правно основание чл. 79, ал. 1 вр. чл. 8 и чл. 9 ЗЗД вр. чл. 286 ТЗ, чл. 342 ТЗ и чл. 92 от ЗЗД.

Ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на посочените облигационни отношения между него и ответника, че е бил изправен по облигационните правоотношения, предоставял е мобилни услуги и е предал мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и мобилно устройство Nokia 3.1 Blue за ползване; съдържанието на правоотношенията; размера на дължимите абонаментни такси и лизингови вноски; настъпване на предпоставки за обявяване на задълженията по Договор за лизинг от дата 18.01.2019 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и по Договор за лизинг от дата 21.09.2018 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, за предсрочно изискуеми; че надлежно е обявил на ответника предсрочната изискуемост на задълженията по Договор за лизинг от дата 18.01.2019 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и по Договор за лизинг от дата 21.09.2018 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue; че е изпълнил задълженията си по сключения договор, респективно, че е бил готов да ги изпълни /т.е., че е изправна страна/; че между страните по процесните договорни правоотношения са били уговорени по вид и размер неустойки в случай на предсрочно прекратяване на сключените абонаментни по вина на ответника, както и какъв е размерът на тези неустойки за исковия период.

Ответникът следва да проведе насрещно доказване по посочените по-горе обстоятелства, а при установяването на фактическия състав на вземанията следва да установи, че е погасил задълженията.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че между страните има сключени договори за далекосъобщителни услуги и лизинг, както следва: Договор за мобилни услуги № 617100821 от 13.01.2017 г., изменен с Допълнително споразумение от 18.01.2019 г. към Договор за мобилни услуги с мобилен номер +359896752174, Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, Договор за мобилни услуги №

620573592 от 21.09.2018 г. с мобилен номер +359896290495 и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue. Тези обстоятелства се установяват от представените, приобщени към доказателствения материал и неоспорени от ответника: Договор за мобилни услуги № 617100821 от 13.01.2017 г., изменен с Допълнително споразумение от 18.01.2019 г. към Договор за мобилни услуги с мобилен номер +359896752174, Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, Договор за мобилни услуги № 620573592 от 21.09.2018 г. с мобилен номер +359896290495 и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue и приложени ценови листи за абонаментни планове за частни лица. Представените по делото договори за мобилни услуги, договори за лизинг и допълнителни споразумения, носят подписа на ответника, като в производството не е оспорена автентичността на тези документи.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че по делото е установено при условията на пълно и главно доказване, че през заявените в исковата молба периоди, между страните в производството са съществували валидни договорни правоотношения по сключени между страните договори, както следва: Договор за мобилни услуги № 617100821 от 13.01.2017 г., изменен с Допълнително споразумение от 18.01.2019 г. към Договор за мобилни услуги с мобилен номер +359896752174, Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, Договор за мобилни услуги № 620573592 от 21.09.2018 г. с мобилен номер +359896290495 и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue.

Ищецът претендира сумата от 281,89 лева /двеста осемдесет и един лева и 89 стотинки/, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси и потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А., ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането.

От събраните по делото доказателства се установява в производството, че между страните са съществували валидни договорни правоотношения по сключени между страните договори, както следва: Договор за мобилни услуги № 617100821 от 13.01.2017 г., изменен с Допълнително споразумение от 18.01.2019 г. към Договор за мобилни услуги с мобилен номер +359896752174, като за процесния период ответницата е избрала да ползва абонаментен план Тотал 24,99

лева с месечна абонамента такса в размер на 24,99 лева и Договор за мобилни услуги № 620573592 от 21.09.2018 г. с мобилен номер +359896290495, като за процесния период ответницата е избрала да ползва абонаментен план Тотал 24,99 лева с месечна абонамента такса в размер на 24,99 лева.

От представените и приобщени към доказателствения материал фактури № № 7295725293/25.10.2019 г., 7296978795/25.11.2019 г., 7298293907/25.12.2019 г., кредитно известие № 7299735052/25.01.2020 г., Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А. и приложените към тях ценови листи за абонаментни планове за частни лица, се установява в производството, че за процесния период по горепосочените правоотношения с предмет предоставяне ползване на мобилни услуги, чрез използване на мобилни номера +359896290495 и +359896752174, ответницата е останала задължена към ищцовото дружество за сумата от общо 159,17 лева, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси и потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А., до който размер така предявения иск се явява основателен и доказан.

Ответната страна не е оспорила така изчислената стойност на предоставените услуги, нито е навела възражения, че услугите не са ползвани през процесния период. Ето защо, доколкото съдът е ограничен от наведените от страните твърдения и възражения (чл. 6, ал. 2 ГПК, чл. 8, ал. 2 ГПК), следва да се приеме, че в полза на ищеца е възникнало вземане в общ размер от 159,17 лева, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси и потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А.

Следва да бъде посочено също, че дължимостта на месечната абонаментна такса е обусловена от изтичането на период от време /съответният отчетен месец/, през който договорът между страните е бил действащ, съответно абонатът е имал достъп до предоставената услуга и за същия е била налице потенциалната възможност да ползва услугите, уговорени с договора и включени в съответния абонаментен план. Обстоятелството дали тази услуга реално е била ползвана от

ответника е ирелевантно за дължимостта и изискуемостта на уговорените месечни такси. Ответната страна не е оспорила обстоятелството, че ищецът е предоставил достъп на ответника до съответните мобилни услуги, нито че услугите не са ползвани през процесния период.

От ответната страна не са наведени твърдения, нито представени доказателства за заплащане на дължимите месечни абонаментни такси и потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А., нито в уговорените по договорите срокове, нито към настоящият

Следователно, предявеният иск за сума, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси и потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А., се явява основателен и доказан до размера от 159,17 лева, като за разликата над този размер до пълния предявен размер от 281,89 лева, искът следва да се отхвърли.

В тази връзка, следва да бъдат посочени следните съображения: видно от съдържанието на процесните фактури № № 7295725293/25.10.2019 г., 7296978795/25.11.2019 г., 7298293907/25.12.2019 г. и кредитно известие № 7299735052/25.01.2020 г., в тях са начислени суми за дължими лизингови вноски по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue в общ размер от 30,68 лева /от които 23,59 лева месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и 7,09 лева – месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue/, дължими в периода 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. Видно от изложеното в исковата молба претенцията за сумата от 281,89 лева /двеста осемдесет и един лева и 89 стотинки/, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси и потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А., включва сумите по процесните фактури № № 7295725293/25.10.2019 г.,

7296978795/25.11.2019 г., 7298293907/25.12.2019 г. и кредитно известие № 7299735052/25.01.2020 г., включително и горепосочените суми за дължими лизингови вноски по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue в общ размер от 30,68 лева /от които 23,59 лева месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и 7,09 лева – месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue/, дължими в периода 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. Сумите за дължими лизингови вноски по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue в общ размер от 30,68 лева /от които 23,59 лева месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и 7,09 лева – месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue/, дължими в периода 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г., действително могат да бъдат претендирани от ищеца, но на основание различно от заявеното, както в заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, послужило за образуване на производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, така и в исковата молба, а именно на основание сключените между страните по делото Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue.

Видно от изложеното и в заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, послужило за образуване на производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, а и в исковата молба, въз основа на която е образувано настоящото исково производство, сумата от 281,89 лева /двеста осемдесет и един лева и 89 стотинки/, се претендира като сбор от дължими и незаплатени месечни абонаментни такси и потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А.. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 ГПК, предметът на делото и обемът на дължимата защита и съдействие се определят от страните. При спазване на принципа на диспозитивното начало в гражданския процес, залегнал в цитираната по-горе разпоредба на процесуалния закон, съдът е длъжен да се

произнесе единствено по исканията, с които редовно е сезиран от страните.

В настоящия случай, съдът е сезиран с сумата от 281,89 лева /двеста осемдесет и един лева и 89 стотинки/, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси и потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А., като в производството се установи, че за така посочения от ищеца период дължимите и незаплатени от ответницата месечни абонаментни такси и потребление на мобилни услуги по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А. са на обща стойност от 159,17 лева. Установи се също така, че в издадените от ищеца фактури № № 7295725293/25.10.2019 г., 7296978795/25.11.2019 г., 7298293907/25.12.2019 г. и кредитно известие № 7299735052/25.01.2020 г., са фактурирани и суми за дължими лизингови вноски по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue в общ размер от 30,68 лева /от които 23,59 лева месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и 7,09 лева – месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue/, дължими в периода 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. Действително от събраните по делото доказателства се установява, че за процесния период /25.09.2019 г. до 24.01.2020 г./ страните са били обвързани от валидно възникнали правоотношения по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue, по който са били дължими месечни лизингови вноски в общ размер от 30,68 лева /от които 23,59 лева месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и 7,09 лева – месечна лизингова вноска по Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue/. Тоест установи се наличие на задължение на ответницата по отношение на ищцовото дружество за сума в размер на 122,72 лева, представляваща дължими лизингови вноски за периода 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold и Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue. Същевременно, обаче, такова основание за дължимост на сумата от 122,72 лева не е заявено от

ищеца нито в исковата му молба, нито в хода на заповедното производство, поради което и при спазване на принципа на диспозитивното начало, залегнал в разпоредбата на чл. 6, ал. 2 ГПК, съдът не може да се произнася по претенции и искания, произтичащи от основания, различни от заявените от ищеца в исковата молба.

Ищецът претендира сумата от 62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора, както и сумата от 62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896752174 от 13.01.2017 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора.

От съдържанието на договор за мобилни услуги за +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А. се установява, че е бил избран абонаментен план Тотал 24,99 с месечен абонамент 24,99 лева. От съдържанието на Договор за мобилни услуги № 617100821 от 13.01.2017 г., изменен с Допълнително споразумение от 18.01.2019 г. към Договор за мобилни услуги с мобилен номер +359896752174, се установява, че е бил избран абонаментен план Тотал 24,99 с месечен абонамент 24,99 лева.

Съгласно договорите за мобилни услуги, същите са сключени за срок от 24 месеца, като е уговорено, че договорът поражда действие от деня на сключването му. Съгласно предвиденото в договора, в случай че същият бъде прекратен предсрочно поради неизпълнение на задълженията на абоната, то последният дължи на оператора неустойка в размер на стандартните абонаментни такси за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, но не повече от трикратния размер на стандартните месечни абонаменти.

В производството се установи, че между страните са съществували валидни договорни правоотношения по сключени между страните договори, както следва: Договор за мобилни услуги № 617100821 от 13.01.2017 г., изменен с Допълнително споразумение от 18.01.2019 г. към Договор за мобилни услуги с мобилен номер +359896752174, като за процесния период ответницата е избрала да ползва абонаментен план Тотал 24,99 лева с месечна абонамента такса в размер на 24,99 лева и Договор за мобилни услуги № 620573592 от 21.09.2018 г. с мобилен номер +359896290495, като за процесния период ответницата е избрала да ползва абонаментен план Тотал 24,99 лева с месечна абонамента такса в размер

на 24,99 лева.

Установи се в производството, че с договорите за мобилни услуги е предвидено, че при развалянето на договорите поради виновно неизпълнение на задълженията на абоната по същите, за оператора възникват вземания за компенсаторни неустойки, дължими в случай на прекратяване на договорите.

По отношение действителността на клаузите за компенсаторни неустойки поради прекратяване на договора поради неизпълнение на задълженията на абоната по същия да заплаща договорените цени на ползваните абонаменти, съдът приема следното:

В конкретния случай ищецът основава вземанията си за неустойки въз основа на клаузите на чл. 11 от договорите за мобилни услуги.

В резултат от извършената служебна проверка относно валидността на процесните клаузи за неустойки с оглед развалянето на договорите поради неизпълнение на задължението на абоната да заплаща в срок и съобразно уговореното задълженията си към мобилния оператор, съдът приема, че същите не са нищожни нито като противоречащи на императивни материалноправни разпоредби на закона, в т.ч. и като неравноправни, нито като противоречащи на добрите нрави, като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 92, ал. 1 ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Неустойката представлява договорен способ, при който страните при сключване на договора уговарят начин на обезвреда за едната страна по договора, ако е допуснато неизпълнение от насрещната страна на договорно правоотношение. В хипотезата, когато е уговорена неустойка, страната не е длъжна да доказва вредите си, а има правото да претендира уговорената в нейна полза неустойка. За да бъде действителна клаузата за неустойка, необходимо е неустойката да съответства на нейните обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции.

Съгласно разясненията, дадени с тълкувателно решение № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС, начинът на определяне на неустойката, както и границите на същата, не са уредени с императивни правни норми, поради което договарянето ѝ без краен предел, както и евентуалната ѝ прекомерност, сами по себе си не водят до нищожност на клаузата за заплащане на неустойка. Неустойката следва да се приеме за нищожна на основание чл. 26, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, когато единствената цел, за която е уговорена, излиза извън присъщите ѝ обезпечителна,

обезщетителна и санкционна функции.

Преценката за нищожност се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора при съблюдаване и на примерно изброените критерии като естеството им на парични или на непарични и размерът на задълженията, изпълнението на които се обезпечава с неустойка; дали изпълнението на задължението е обезпечено с други правни способи - поръчителство, залог, ипотека и др.; вида на уговорената неустойка (компенсаторна или мораторна) и вида на неизпълнение на задължението - съществено или за незначителна негова част; съотношението между размера на уговорената неустойка и очакваните от неизпълнение на задължението вреди. При всяка преценка за нищожност на неустойката могат да се използват и други критерии, като се съобразят конкретните факти и обстоятелства за всеки отделен случай.

На следващо място по въпроса за дължимостта на неустойка по договор с потребител и с оглед установеното в чл. 7, ал. 3 ГПК задължение на съда да следи служебно за неравноправни клаузи в договори, сключени с потребител, следва да се посочи, че при предсрочно прекратяване на договора поради неизпълнение на задължения на потребителя, с оглед предвиденото в разпоредбата на чл. 143, ал. 2, т. 5 ЗЗП, е допустимо неустойка да бъде уговаряна, освен ако размерът ѝ се явява необосновано висок.

Възможност за уговаряне на неустойки по договори от вида на процесните настоящият състав на съда приема, че следва и от разпоредбата на чл. 226, ал. 1, т. 11, б. „в“ ЗЕС и по аргумент от противното съгласно чл. 228, ал. 5 и чл. 229а от същия закон. Следва да се посочи също така, че с Тълкувателно решение № 7 от 13.11.2014 г. на ВКС по тълк.д. № 7/2013 г., ОСГТК е прието, че кредиторът по двустранен договор с продължително или периодично изпълнение, каквито са договорите, на които ищецът основава правата си, може да търси и неустойката за обезщетяване на вреди поради настъпилото за вбъдеще разваляне /неустойка за развалянето/, ако такава неустойка реално е била уговорена.

В случая съдът приема за установено, че е налице хипотезата на прекратяването на облигационно отношение с продължително изпълнение за напред поради развалянето на договорите с настъпване на уговорено между страните основание за това – поради неизпълнение на постите от абоната задължения да заплаща дължимите към оператора месечни абонаментни такси и стойността на потребените услуги по Договор за мобилни услуги № 617100821 от

13.01.2017 г., изменен с Допълнително споразумение от 18.01.2019 г. към Договор за мобилни услуги с мобилен номер +359896752174 и Договор за мобилни услуги № 620573592 от 21.09.2018 г. с мобилен номер +359896290495.

При така установеното прекратяване на договорите за мобилни услуги се поражда и основанието за възстановяване на вредите, чието компенсиране е уговорено с обсъжданите неустойки, доколкото накърнен се явява негативният интерес на кредитора. В процесните договори за предоставяне на мобилни услуги е уговорено, че при прекратяване на договора за мобилен абонамент поради виновно поведение на абоната, доставчикът ще да бъде компенсиран с неустойка в размер на не повече от стойността на три абонаментни такси за съответния абонамент. Според състава на първоинстанционния съд с тази уговорка в тежест на потребителя не се възлага необосновано високо обезщетение от неизпълнението на договора. Като всяка неустойка, размерът на договорена отнапред компенсация за вреди от накърнения кредиторов интерес следва да е такъв размер, че да изпълни функцията си освен на обезщетение, а също и на санкция за недобросъвестното причиняване на отпадането на договора и да стимулира длъжника да изпълнява своите задължения по договора. Именно такива характеристики има обезщетението за причиняване на вреди поради прекратяване на договора преди уговорения краен срок, определени като трикратен размер на абонаментна такса. Последното не противоречи на никоя императивна норма на закона, не накърнява изискванията за добросъвестност при уговарянето на клаузи, които потребителят не е в състояние да прецени като икономическа тежест, не се явява неравноправна по смисъла на ЗЗП. Затова съдът не намира противоречие с изискванията на закона и добрите нрави спрямо предвидимите при сключване на договора вреди, които настъпват за оператора при предсрочно прекратяване на договора. В този смисъл са напр. Решение № 152 от 11.01.2023 г. на СГС, II-А въззивен състав по в. гр. д. № 2323/2022 г., Решение № 2492 от 19.09.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 7208/2021 г. и др.

Ето защо и доколкото исковете за тези неустойки са установени, както по основание, така и по размер, тъй като договорите съдържат размера на месечните абонаментни такси, а ищецът не претендира суми в по-висок размер, то и претенциите на ищеца за сумата от 62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора, както и сумата от 62,46 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за

мобилен номер +359896752174 от 13.01.2017 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора, следва да се уважат.

Ищецът претендира сумата от 42,54 лева, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.08.2020 г. по Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането.

От събраните по делото доказателства се установява в производството, че страните са били обвързани от валидно възникнало и съществувало правоотношение по Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue, сключен между /.../ ЕАД, в качеството на лизингодател и С. Д. А., в качеството на лизингополучател, с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue.

Същевременно, с подписването на процесния договор за лизинг и по аргумент от уговорката в чл. 4 от същия, лизингополучателят изрично е декларирал и потвърдил, че вещта предмет на договора му е предадена от лизингодателя.

По делото не са представени доказателства за прекратяване на договор за лизинг от 21.09.2018 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира, че в полза на ищцовото дружество, следва да присъдят стойностите на дължимите по горепосочените договори лизингови вноски, чийто падеж е настъпил към датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 14.12.2021 г., като в тази връзка съобразява липсата на твърдения и представени доказателства за прекратяване на договора за лизинг и липсата на твърдения и представени доказателства за връщането на лизинговата вещ от лизингополучателя на лизингодателя. Респективно, в този случай, предвид обстоятелството, че лизингополучателят е ползвал лизинговата вещ през целия срок на договора /доколкото не се установи същият да е прекратен/, то следва да дължи и цената за ползването на вещта, уговорена между страните по правоотношението, за времето през което същата е ползвана.

Към датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 14.12.2021 г. е настъпил падежът на всички претендирани от ищеца лизингови вноски по договор за лизинг от 21.09.2018 г., с предмет предоставяне за временно

и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue. Следователно ответникът дължи в полза на ищеца сумата от 42,54 лева, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.08.2020 г. по Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue.

Ищецът претендира сумата от 235,90 лева, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.12.2020 г. по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането.

От събраните по делото доказателства се установява в производството, че страните са били обвързани от валидно възникнало и съществувало правоотношение по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, сключен между /.../ ЕАД, в качеството на лизингодател и С. Д. А., в качеството на лизингополучател, с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold.

Същевременно, с подписването на процесния договор за лизинг и по аргумент от уговорката в чл. 4 от същия, лизингополучателят изрично е декларирал и потвърдил, че вещта предмет на договора му е предадена от лизингодателя.

По делото не са представени доказателства за прекратяване на договор за лизинг от 18.01.2019 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира, че в полза на ищцовото дружество, следва да присъдят стойностите на дължимите по горепосочените договори лизингови вноски, чийто падеж е настъпил към датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 14.12.2021 г., като в тази връзка съображава липсата на твърдения и представени доказателства за прекратяване на договора за лизинг и липсата на твърдения и представени доказателства за връщането на лизинговата вещ от лизингополучателя на лизингодателя. Респективно, в този случай, предвид обстоятелството, че лизингополучателят е ползвал лизинговата вещ през целия срок на договора /доколкото не се установи същият да е прекратен/, то следва да дължи и цената за ползването на вещта, уговорена между страните по

правоотношението, за времето през което същата е ползвана.

Към датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 14.12.2021 г. е настъпил падежът на всички претендирани от ищеца лизингови вноски по договор за лизинг от 18.01.2019 г., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold. Следователно ответникът дължи в полза на ищеца сумата от 235,90 лева, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.12.2020 г. по Договор за лизинг от 18.01.2019 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold.

Ищецът претендира сумата от 7,09 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането.

От събраните по делото доказателства се установи в производството, че страните са били обвързани от валидно възникнало и съществувало правоотношение по Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue, сключен между /.../ ЕАД, в качеството на лизингодател и С. Д. А., в качеството на лизингополучател, с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г., лизингополучателят има право да придобие собствеността върху предоставеното за ползване устройство, като подпише договор за изкупуване на устройството с лизингодателя най-малко 10 дни преди изтичането на срока на договор за лизинг, след изпълнение на условията за придобиване на собствеността на устройството, посочени в Общи условия и след като заплати допълнителна сума в размер на 7,09 лева.

Видно от изложеното в заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, послужило за образуване на производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, а и в исковата молба, въз основа на която е образувано настоящото исково производство, ищецът основава претенцията си за сумата от 7,09 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и

възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, именно на разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от процесния договор за лизинг, като счита, че доколкото лизингополучателят не е върнал устройството при условията на чл. 1, ал. 3 от договора за лизинг, то дължи сумата, уговорена в разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г. на мобилно устройство Nokia 3.1 Blue, сключен между /.../ ЕАД, в качеството на лизингодател и С. Д. А., в качеството на лизингополучател.

Договорът за лизинг е двустранен, консенсуален, възмезден договор, който няма вещно-прехвърлителен ефект. Същият има за предмет отдаване за временно и възмездно ползване на вещта, предмет на договора за лизинг, при насрещно задължение на лизингополучателя да заплаща уговорената лизингова вноска за предоставеното ползване на вещта.

По делото не са ангажирани доказателства за сключен между страните по делото договор за покупко-продажба с предмет устройството, предмет на Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД, в качеството на лизингодател и С. Д. А., в качеството на лизингополучател, а именно мобилно устройство Nokia 3.1 Blue. Липсата на изпълнение на задължението на лизингополучателя за връщане на вещта, предмет на лизинговия договор, след изтичане срока на последния, не води автоматично до придобиване собствеността върху лизинговата вещ от страна на лизингополучателя, а поражда право за лизингодателя да иска връщане на вещта, включително по принудителен ред, след снабдяване със съответното изпълнително основание. Чл. 1, ал. 2 от процесния договор за лизинг с предмет мобилно устройство Nokia 3.1 Blue предвижда възможност, но не и задължение за лизингополучателя, да придобие собствеността върху лизинговата вещ, предмет на договора, при изпълнение на условията, предвидени в горепосочената разпоредба и след като заплати сумата от 7,09 лева, като за целта между страните следва да се сключи отделен /различен от лизинговия договор/ договор за покупко-продажба на процесното мобилно устройство Nokia 3.1 Blue. По делото не са представени доказателства за сключването на договор за покупко-продажба на процесното мобилно устройство Nokia 3.1 Blue, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД, в качеството на лизингодател и С. Д. А., в качеството на лизингополучател, което да обуслови дължимост на сумата от 7,09 лева на посоченото от ищеца основание, а именно дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че претенцията за сумата от 7,09 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, следва да бъде отхвърлена.

Ищецът претендира сумата от 23,59 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането.

От събраните по делото доказателства се установи в производството, че страните са били обвързани от валидно възникнало и съществувало правоотношение по Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., лизингополучателят има право да придобие собствеността върху предоставеното за ползване устройство, като подпише договор за изкупуване на устройството с лизингодателя най-малко 10 дни преди изтичането на срока на договор за лизинг, след изпълнение на условията за придобиване на собствеността на устройството, посочени в Общи условия и след като заплати допълнителна сума в размер на 23,59 лева.

Видно от изложеното в заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, послужило за образуване на производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, а и в исковата молба, въз основа на която е образувано настоящото исково производство, ищецът основава претенцията си за сумата от 23,59 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, именно на разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от процесния договор за лизинг, като счита, че доколкото лизингополучателят не е върнал устройството при условията на чл. 1, ал. 3 от договора за лизинг, то дължи сумата, уговорена в разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung

Galaxy A7 Dual Gold.

Договорът за лизинг е двустранен, консенсуален, възмезден договор, който няма вещно-прехвърлителен ефект. Същият има за предмет отдаване за временно и възмездно ползване на вещта, предмет на договора за лизинг, при насрещно задължение на лизингополучателя да заплаща уговорената лизингова вноска за предоставеното ползване на вещта.

По делото не са ангажирани доказателства за сключен между страните по делото договор за покупко-продажба с предмет устройството, предмет на Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., а именно Samsung Galaxy A7 Dual Gold. Липсата на изпълнение на задължението на лизингополучателя за връщане на вещта, предмет на лизинговия договор, след изтичане срока на последния, не води автоматично до придобиване собствеността върху лизинговата вещ от страна на лизингополучателя, а поражда право за лизингодателя да иска връщане на вещта, включително по принудителен ред, след снабдяване със съответното изпълнително основание. Чл. 1, ал. 2 от процесния договор за лизинг с предмет мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold предвижда възможност, но не и задължение за лизингополучателя, да придобие собствеността върху лизинговата вещ, предмет на договора, при изпълнение на условията, предвидени в горепосочената разпоредба и след като заплати сумата от 23,59 лева, като за целта между страните следва да се сключи отделен /различен от лизинговия договор/ договор за покупко-продажба на процесното мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold. По делото не са представени доказателства за сключването на договор за покупко-продажба на процесното мобилно устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., което да обуслови дължимост на сумата от 23,59 лева, на посоченото от ищеца основание, а именно дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че претенцията за сумата от 23,59 лева, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, следва да бъде отхвърлена.

Ищецът претендира сумата от 52,93 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Nokia 3.1 Blue, с отстъпка от стандартната цена, както и сумата от 69,16 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, с отстъпка от стандартната цена.

По отношение на неустойките, дължими от ответника при предсрочно прекратяване на договорните правоотношения между страните във връзка с предоставените на ответника за ползване устройства с отстъпка от стандартната цена /без отстъпка, в брой/ следва да се посочи, че както с договорите за мобилни услуги, така и в процесните договори за лизинг, страните са посочили цената, срещу която съответното устройство се предоставя за ползване на потребителя, цената за ползване на устройствата без отстъпка и размера на отстъпката за целия срок на ползване на услугата /24 месеца/. Отстъпката, предоставена от пазарната цена за ползването на устройствата, са както следва: 184,74 лева за устройство Nokia 3.1 Blue и 163,74 лева за устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold. Уговорените по процесните договори неустойки относно предоставените отстъпки от цената на ползване на устройствата за срока на договора, първоинстанционният съд приема, че също не се явяват нищожни. В случая търговецът е предоставил преференциални цени за ползване на устройствата, като са уговорени неустоечни клаузи за дължимост на вземане според стандартната цена, съответстваща на оставащия срок на ползване по съответния договор. Именно в последното се разкриват присъщите на неустойката функции – обезпечителна, обезщетителната и санкционна.

Следва да се посочи също така, че в случая не се констатира недопустимо кумулиране на обсъжданите неустойки с компенсаторните неустойки относно прекратяването на правоотношенията между страните по ползването на абонаментните мобилни услуги, тъй като различните неустойки обезщетяват различни вреди за оператора от неизпълнението на задълженията на абоната по договорите. Не е налице припокриване на вредите, които всяка от претендираните неустойки обезпечава.

Неустойката при предсрочно прекратяване на договора за услуги в тройния размер на съответната абонаментна такса има за цел да набави заместваща облага за оператора, поради факта, че същият пропуска възможността да реализира приходи от предоставянето на услуги за първоначално уговорения срок на договора, като той вече е осигурил техническата възможност за ползването на съответната услуга до края на срока и е планирал получаването на

съответния приход за пълния срок на договор, като именно във връзка с дългосрочния характер на договора е предоставил на абоната отстъпка от цената за ползване на устройството.

Неустойката в размер на предоставената в полза на абоната отстъпка от пазарната цена има за цел да обезщети оператора за това, че е пропуснал възможността да предостави за ползване /по договор за лизинг/ или да продаде същото устройство по пазарна цена, а го е предоставил на значително по-ниска цена на клиент, с който е сключил двугодишен договор. Т.е. предоставяйки на потребителя крайното устройство за ползване с отстъпка, операторът е извършил преценка с оглед продължителността на договора, че за него не е икономически неизгодно да предостави на потребителя за ползване устройството с отстъпката, фиксирана в съответния договор. Клаузата за неустойка при прекратяване на договора относно размера на отстъпката има функцията да обезщети кредитора поради това, че с оглед прекратяването на договора предсрочно нарушен се явява интересът му от предоставяне на същото това устройство за ползване с отстъпка за остатък от срока на договора, доколкото е отпаднало очакването му предоставената на клиента отстъпка от цената на ползване на устройството да бъде „компенсирана“ от дългосрочната обвързаност за пълния срок на договора, респ. че очакването му да получава изпълнение по този договор до края на първоначално уговорения срок, не се е оправдало.

С оглед изложеното се налага извод за основателност и на предявените иски за неустойки, относно предоставените за ползване устройства, равняващи се на такава част от разликата между стандартната цена на ползването на съответното устройство без абонамент и цената, на която същото е предоставено на ответницата във връзка с процесните договори.

По отношение разпределението на отговорността за разносните в производството пред СРС:

При този изход на спора право на разноси имат и двете страни в производството.

От името на ищеца своевременно е направено искане за присъждане на разноси в настоящото производство, като са представени и доказателства за извършването на такива, а именно за заплатена държавна такса в размер на 75,00 лева, за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 180,00 лева и за заплатен депозит за особен представител в размер на 300,00 лева.

Предвид гореизложеното, с оглед изхода на спора и на основание чл. 78,

ал. 1 ГПК ответникът С. Д. А., ЕГН ***** следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца „/..../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283, сумата от 453,41 лева, представляваща разноски в исковото производство пред СРС, съразмерно на уважената част от исковите.

От името на ответника С. Д. А., ЕГН ***** не е направено искане за присъждане на разноски в настоящото производство и не се представят доказателства за извършването на такива, поради което и в негова полза не следва да се присъждат разноски в исковото производство по гр.д. № 46448/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство.

От името на ищцовото дружество се претендират разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав за заплатена държавна такса в размер на 25,00 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 180,00 лева, като са представени и доказателства за извършването на тези разноски.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът С. Д. А., ЕГН ***** следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца „/..../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283, сумата от 167,47 лева, представляваща разноски в заповедното производство пред СРС, съразмерно на уважената част от исковите.

От името на ответника С. Д. А., ЕГН ***** не е направено искане за присъждане на разноски в заповедното производство по гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав и не се представят доказателства за извършването на такива, поради което и в негова полза не следва да се присъждат разноски в заповедното производство по гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от името на „/..../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес

на управление в гр. С., ж.к. /.../ 4, /.../ С., сграда 6 против С. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. ж.к. /.../, бл. 7, вх. Б, ет. 5, ап. 77, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 8 и чл. 9 ЗЗД вр. чл. 286 ТЗ, че С. Д. А., ЕГН ***** дължи в полза на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /.../, ЕИК: 130460283 сумата от **159,17 лева**, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги за период от 25.09.2019 г. до 24.01.2020 г. по Договор за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г. и Допълнително споразумение за мобилен номер +359896752174 от 18.01.2019 г., сключени между /.../ ЕАД и С. Д. А., ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането, за която сума на 18.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 8 и чл. 9 ЗЗД вр. чл. 286 ТЗ, за разликата над уважения размер от 159,17 лева до пълния предявен размер от 281,89 лева.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от името на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /.../, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. /.../ 4, /.../ С., сграда 6 против С. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. ж.к. /.../, бл. 7, вх. Б, ет. 5, ап. 77, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 92 ЗЗД, че С. Д. А., ЕГН ***** дължи в полза на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /.../, ЕИК: 130460283 сумата от **62,46 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер +359896290495 от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора, за която сума на 18.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от името на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /.../, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. /.../ 4, /.../ С., сграда 6 против С. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. ж.к. /.../, бл. 7, вх. Б, ет. 5, ап. 77, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 92 ЗЗД, че С. Д. А., ЕГН ***** дължи в полза на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /.../, ЕИК: 130460283 сумата от **62,46 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер

+359896752174 от 13.01.2017 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., равняваща се на три месечни абонаментни такси по договора, за която сума на 18.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от името на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /...//, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. /.../ 4, /.../ С., сграда 6 против С. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. ж.к. /.../, бл. 7, вх. Б, ет. 5, ап. 77, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 92 ЗЗД, че С. Д. А., ЕГН ***** дължи в полза на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /...//, ЕИК: 130460283 сумата от **52,93 лева**, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Nokia 3.1 Blue, с отстъпка от стандартната цена, за която сума на 18.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от името на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /...//, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. /.../ 4, /.../ С., сграда 6 против С. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. ж.к. /.../, бл. 7, вх. Б, ет. 5, ап. 77, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 92 ЗЗД, че С. Д. А., ЕГН ***** дължи в полза на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /...//, ЕИК: 130460283 сумата от **69,16 лева**, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, с отстъпка от стандартната цена, за която сума на 18.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от името на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /...//, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. /.../ 4, /.../ С., сграда 6 против С. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. ж.к. /.../, бл. 7, вх. Б, ет. 5, ап. 77, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 342 ТЗ, че С. Д. А., ЕГН ***** дължи в полза на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /...//, ЕИК: 130460283 сумата от **42,54 лева**, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.08.2020 г. по Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue,

ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането, за която сума на 18.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от името на „/..../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. /..../ 4, /..../ С., сграда 6 против С. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. ж.к. /..../, бл. 7, вх. Б, ет. 5, ап. 77, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 342 ТЗ, че С. Д. А., ЕГН ***** дължи в полза на „/..../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283 сумата от **235,90 лева**, представляваща дължими лизингови вноски за периода 01.02.2020 г. - 31.12.2020 г. по Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /..../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, ведно със законна лихва за период от 14.12.2021 г. до изплащане на вземането, за която сума на 18.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявения от името на „/..../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. /..../ 4, /..../ С., сграда 6 против С. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. ж.к. /..../, бл. 7, вх. Б, ет. 5, ап. 77, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 8 и чл. 9 ЗЗД, за признаване за установено, че С. Д. А., ЕГН ***** дължи в полза на „/..../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283 сумата от **7,09 лева**, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 21.09.2018 г., сключен между /..../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Nokia 3.1 Blue, за която сума на 18.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявения от името на „/..../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. /..../ 4, /..../ С., сграда 6 против С. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. ж.к. /..../, бл. 7, вх. Б, ет. 5, ап. 77, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 8 и чл. 9 ЗЗД, за признаване за установено, че С. Д. А., ЕГН ***** дължи в полза на „/..../“ ЕАД /с

предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283 сумата от **23,59 лева**, представляваща дължима сума по чл. 1, ал. 2 от Договор за лизинг от 18.01.2019 г., сключен между /.../ ЕАД и С. Д. А., с предмет предоставяне за временно и възмездно ползване на устройство Samsung Galaxy A7 Dual Gold, за която сума на 18.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОСЪЖДА С. Д. А., ЕГН ***** да заплати в полза на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **453,41 лева**, представляваща разноси в исковото производство по гр.д. № 46448/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на уважената част от исквете.

ОСЪЖДА С. Д. А., ЕГН ***** да заплати в полза на „/.../“ ЕАД /с предишно търговско наименование /....//, ЕИК: 130460283, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **167,47 лева**, представляваща разноси в заповедното производство по гр.д. № 71505/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____